

VII ASSEMBLEA ICV COMARQUES GIRONINES

El procés assembleari d'ICV, que finalitza el proper 16 de juny amb la celebració de l'Assemblea Intercomarcal, té dos objectius immediats: d'una banda, **la renovació de la Comissió Executiva** a les comarques de Girona, funció que ha estat representada per en Joan Boada des de la creació de la formació, ara fa 21 anys, i que ens vincula a tots i totes per decidir l'equip que ens representarà en els propers temps. I d'una altra banda, la culminació del treball i la dedicació dels i les militants i simpatitzants que participem a l'Assemblea, que hi hem dipositat idees i il·lusions per **definir i orientar les principals línies ideològiques i estratègiques** del partit per al futur.

L'Assemblea ens ha de servir per actualitzar programes i idees, per renovar-les de contingut i adaptar-les a un entorn en moviment i transformació continuats. També, per deixar constància de tots els interrogants que se'ns presenten, i així establir com volem definir-nos i també com volem compartir i projectar les nostres idees per defensar allò en què creiem.

Procés assembleari

En la persecució d'aquests objectius, a principis d'any es va iniciar el procés assembleari. Un recorregut que, intencionadament, s'ha volgut començar a peu de carrer, sense document marc, sense propostes clau que indiquessin un camí o una línia a seguir. Aquest procés ha servit de catalitzador d'un moviment propositiu de base a partir de **19 entrevistes** -representatives i aleatòries-enregistrades en video i que hem difós per mitjà de la pàgina web de l'Assemblea (<http://assembleaicvccgg.blogspot.com.es>). Les entrevistes han servit de punt de partida per a establir els temes més rellevants. I també, per a observar les opinions coincidents o confrontades, el que ens ha permès extreure'n els punts claus, els que més interès han despertat. A partir d'aquí, i mitjançant una enquesta electrònica enviada a tots els simpatitzants i adherits, vam obtenir **55 qüestionaris** que ens indicaven els punts de debat més interessants i que servirien per iniciar el debat i aprofundir en la discussió i raonament. Uns punts claus que hem dividit en 5 grans blocs (4 d'organitzatius i un de programàtic que inclou els principals punts del discurs polític d'ICV).

- 1. Estratègia a seguir perquè ICV sigui una veritable força de transformació social**
- 2. Propostes de millora en l'organització interna del partit**
- 3. Propostes per incrementar la participació de dones i joves**
- 4. Línies polítiques a seguir davant la crisi econòmica i les retallades**
- 5. Prioritats:**
 - 1. Educació**
 - 2. Polítiques socials**
 - 3. Energia**
 - 4. Medi ambient**
 - 5. Mobilitat**
 - 6. Fet nacional**

Posteriorment vam traslladar aquests punts a cadascuna de les assemblees comarcals que es van celebrar des de mitjan mes d'abril fins a final de maig per acabar de concretar les posicions comunes i prioritzar les línies a seguir en aquests temes que la militància i els simpatitzants van assenyalar. En aquestes assemblees hi han participat un total de 51 persones. A més, també vam habilitar un formulari digital per afavorir que la gent que no assistís a les

assemblees pogués aportar la seva opinió per mitjà d'internet, i fins ara hem rebut 9 respostes.

Fruit del debat obtingut en les assemblees comarcals s'han generat 7 documents que recullen les propostes fetes. Aquests documents s'han refòs donant per resultat el document final que ara teniu a les mans i que serà objecte de debat i esmenes durant l'assemblea del dia 16 de juny.

Aquest document estratègic serà el que marcarà el full de ruta polític d'ICV a comarques gironines durant els propers 4 anys. Per això és important que totes i tots en fem una lectura acurada a fi de traslladar les esmenes oportunes a l'assemblea i poder-les debatre. Entre tots i totes segur que obtindrem la millor de les estratègies.

Document estratègic per debatre durant l'assemblea

Introducció

La crisi financera, que ens ha dut a una crisi econòmica de llarg recorregut és el fons del debat quotidià, a tots nivells. La crisi és font d'inspiració per canviar la societat: per a uns, els qui governen, com a justificació per suprimir drets adquirits, i per a d'altres, per a defensar i reforçar aquests drets i qüestionar el model dominant. En el fons s'ha arribat a considerar que la crisi és de valors i no només econòmica, energètica o ambiental... s'estan qüestionant valors com la igualtat i la solidaritat mentre es retallen molts dels drets aconseguits al llarg del segle XX com són la democràcia, el medi ambient i l'ecologia, els drets laborals, la llibertat d'expressió i de culte, la justícia... i en canvi, s'està aprofundint en molts dels defectes que ens han conduït a aquesta crisi, com són els rescats bancaris, la desregulació de les activitats financeres, l'especulació immobiliària, la supressió dels drets laborals... que no suposen cap alternativa al model de valors, o al model econòmic liberal. Per contra, les diferències socials entre els que tenen més i els que menys són cada vegada més profundes, i les persones i les administracions públiques depenen cada vegada més d'unes directrius basades en conceptes financers que no de benestar humà. Com a conseqüència d'això, també estem immersos en un període que clama per la transparència sobre la gestió pública, i en què es qüestiona la funció dels partits polítics. També és palès que existeix un sentiment creixent de desafecció política de la societat i, per això, en aquesta assemblea volem repensar les fórmules que ens han de conduir a fer més efectiva la seva representació democràtica.

En la línia de construir un discurs ideològic vinculat al present, de cara a l'assemblea de les comarques gironines s'han plantejat diversos temes clau: uns

d'**estratègics** que permetin incorporar el sentiment social al programa d'ICV, i orientat a trobar propostes per als àmbits econòmic, social i ambiental; també s'han plantejat temes d'**orgànics**, que raonin sobre l'organització interna i com atraure la participació activa del jovent i de les dones en la política; i finalment, **ideològics**, que ens permetran establir les prioritats en els àmbits d'educació, les polítiques socials, energia, medi ambient, mobilitat i el fet nacional.

1- Estratègia a seguir perquè ICV sigui una veritable força de transformació social

Una de les qüestions claus sorgida de les entrevistes i l'enquesta, és la preocupació que ICV mantingui un posicionament ideològic i identitari rígid, i que això ens allunyi de la societat. Als darrers anys s'ha vingut observant que els lligams del partit -dels partits en general- amb la societat són febles, i de forma més acusada després del pas d'ICV pel Govern de la Generalitat. La voluntat d'adreçar aquesta percepció negativa, interioritzant la situació i reflexionant-hi amb seriositat assenyalava la necessitat de connectar encara més i d'aproximar el partit a la societat. Així mateix, es diferenciaven dues línies que passen per insistir amb el discurs ecosocialista millorant la connexió amb la societat o trencar radicalment amb el discurs uniformitzant i apostar per propostes trencadores d'esquerres.

A continuació s'enumeren les propostes sorgides dels debats comarcals:

1. La necessitat de diferenciar ICV de la resta de partits, tant des de l'acció dels càrrecs electes i orgànics en el desenvolupament de les seves responsabilitats, com des de les accions que es facin al carrer.
2. Accentuar el nostre discurs amb propostes valentes i accions agosarades que engresquin la militància.
3. Reivindicar la nostra pertinença a ICV quan treballem des de les entitats i les plataformes de participació.
4. Millorar la comunicació interna i externa del partit, usant mètodes alternatius als mitjans de comunicació tradicionals.
5. Potenciar el treball de base posant els mitjans per que l'acció es faci des de les agrupacions locals, que és a on prenem contacte amb la gent i a on incorporem noves persones al projecte polític.
6. Potenciar la formació -no només tècnica pels electes- sinó discursiva i de

debat per a tota la militància i els simpatitzants.

7. Enfortir el discurs d'ICV tant en l'aspecte ecologista com en l'aspecte socialista, amb claredat i sense por.
8. Transmetre els valors de proximitat i ètica per guanyar credibilitat al carrer, sobretot dins de les associacions i en els sindicats.
9. Guanyar-nos la confiança essent coherents amb el que diem i el que fem.
10. Avançar-nos a les demandes de la societat des de la proposició de què faríem nosaltres abans que la reacció en contra del que fan els altres.
11. Aprofitar les sinergies amb la formació EQUO.
12. Potenciar les consultes vinculants com a objectiu immediat per assolir la democràcia participativa.

2- Propostes de millora en l'organització interna del partit

La forma com s'organitza internament un partit polític es transmet en tots els àmbits d'actuació, tant a l'hora d'organitzar actes oberts a tothom com de gestionar les funcions que desenvolupa en l'escena política. Encara que pugui semblar un àmbit desconegut per a la majoria, les eines de comunicació -butlletins, notes de premsa, videos, pàgina web- ens acosten a tots i totes per igual al partit i són els elements que ens mantenen amb més freqüentment vinculats amb l'organització i l'activitat política a d'altres administracions i/o territoris que no són els personals. Les reunions, trobades i assemblees com la del dia 16 de juny, ens permeten trobar-nos puntualment i amb certa periodicitat, i també compleixen la seva funció per a la bona organització.

No obstant els esdeveniments i les accions on l'organització interna pren forma, des de les assemblees comarcals s'ha indicat que cal impulsar i mobilitzar les bases des de l'àmbit local i coordinar-se des de les comarques, alhora que cal crear xarxes que fomentin la participació individual, tant mitjançant accions directes al carrer (parades informatives, teatre reivindicatiu, accions denúncia...) com organitzant fòrums i enquestes. Però per això és necessari tenir una visió clara dels valors d'ICV per transmetre'ls de forma adequada. La proposta per millorar l'organització interna passa per un plantejament amb diversos canvis organitzatius:

1. Descentralitzar la presa de decisions mitjançant una fórmula assembleària amb molt més pes dins l'estructura organitzativa de partit. En aquest sentit, es va proposar baixar el nivell de decisió a l'àmbit local i que aquest el vehiculi amb la presència d'un o dos representants comarcals i d'aquelles figures necessàries, com són els joves i les dones, en el consell nacional d'ICV.
2. Aquest model d'organització també s'hauria de visualitzar de cara a l'exterior de forma que millori el sistema de presa de decisions, que atomitzi les responsabilitats i obri nous canals de participació mitjançant el treball en xarxa i aprofundint l'ús de les noves tecnologies.
3. Crear un consell de regidors per coordinar iniciatives en l'àmbit municipal.
4. Treballar en grups sectorials per temàtiques (fòrums de debat) i obrir-los a persones externes.
5. Que l'activitat organitzativa interna s'exterioritzi, s'obri a la societat.
6. Aconseguir que les reunions siguin efectives i amb objectius concrets
7. Potenciar la formació interna, organitzant debats sobre el model alternatiu que defensem o de caire més sectorial oberts a la societat
8. Donar més rellevança a la Fundació Nous Horitzons i a les seves activitats.

3- Propostes per incrementar la participació de dones i joves

És una fet compartit que a ICV el perfil "estàndard" d'adherit i simpatitzant és el d'un home de mitjana edat, i que la presència de joves i de dones és molt menor. Per això, un dels punts que ha sorgit durant el procés és la proposta per **incrementar la participació de dones i joves** que desencalli aquesta tendència feminitzant i rejuenint el perfil d'ICV. Les idees sorgides a les assemblees passen pels següents aspectes:

1. Incorporar aquests perfils en llocs i òrgans de responsabilitat, i també adaptar les jornades, actes i reunions que se celebrin per facilitar la seva presència (horaris i espais adequats per a famílies amb infants, facilitats perquè puguin assistir als actes) així com organitzar-los perquè esdevinguin útils i efectius.

2. Introduir la percepció de gènere tant en les propostes polítiques com en el model organitzatiu.
3. Impulsar la formació per a la igualtat de gènere i promoure espais de debat i plataformes orientades específicament a incorporar-les al partit, i donar més visibilitat al paper que desenvolupen dins i fora de la formació.
4. Val a dir que també hi ha una visió oposada que reclama no fer una diferenciació sinó un esforç en la transversalitat per tractar el problemes de gènere i en més treball per impulsar polítiques d'igualtat.
5. Crear la figura de les parelles d'acollida per acompanyar a les persones que militen per primer cop.
6. Organitzar activitats orientades específicament als joves, que arribin als seus espais -universitats, instituts, moviments associatius...- i tractar els temes que els són d'interès com l'atur juvenil, l'educació gratuïta, la discriminació de gènere... i aprofitar al màxim les xarxes socials per transmetre que allò que s'està decidint avui els afectarà demà, i que transmeti una millora de la situació actual i un futur esperançador per als joves. També es proposa oferir més formació i que el partit incorpori – per assolir aquest objectiu- unes formes de fer més amenes i festives.

4- Línies polítiques a seguir davant la crisi econòmica i les retallades

És evident que la situació econòmica i financera es deteriora i que això serveix d'argument per suprimir drets socials i laborals adquirits, sense que es vegi una sortida clara al desgavell general. En totes les assemblees comarcals s'ha manifestat la voluntat de mantenir la defensa el model d'estat del benestar i aprofundir en les polítiques socials que permetin ajustar els desequilibris de rendes que ens ha dut l'economia de mercat i les polítiques neoliberals. Però en les assemblees comarcals també ha sorgit amb força la necessitat de construir alhora un model alternatiu que generi esperança i que s'allunyi d'un simple retorn a les polítiques de creixement econòmic com a miratge per paliar l'atur. En aquest àmbit són diversos i no necessàriament confrontats, sinó compatibles, els punts que es proposen:

1. Replantejar el nostre discurs econòmic cap al decreixement (o progrés sense creixement) i l'economia sostenible, defugint la temptació d'estimular el creixement a partir de la despesa pública.
2. Prioritzar la despesa pública a les polítiques socials, el benestar, la salut, l'educació, la lluita contra l'exclusió.
3. Defugir la recerca del creixement com a paradigma de la plena ocupació, assumint que tan sols la redistribució del treball pot evitar la fractura entre assalariats i aturats.
4. Lluitar per la distribució de la riquesa com a única forma sostenible i perdurable de garantir el benestar social i l'equitat.
5. Un canvi de model de producció i de consum, marcat per la proximitat, i que afavoreixi un consum més racional i més responsable. Donar a conèixer la fórmula del decreixement per arribar a ser una societat sostenible en un entorn sostenible, i que potenciï les polítiques d'esquerres. Des de l'assemblea de la Selva, se suggereix exemplificar aquestes propostes en algun municipi on hi hagi un govern d'ICV i donar-li la màxima difusió.
6. Es proposa un canvi de model econòmic que resolgui els dèficits de la balança comercial. S'hauria de basar en una producció agrícola ecològica i orientada al consum intern, i hauria d'apostar per l'autosuficiència energètica.
7. Control al frau fiscal i la corrupció, si cal, per mitjà d'una reforma fiscal.
8. Promoure l'obligatorietat de reinvertir els beneficis del capital en necessitats socials, o promoure empreses d'acció social que ofereixin serveis a la població...
9. Qüestionar aquelles inversions no sostenibles econòmicament ni ambiental com l'AVE, així com replantejar el paper i les partides econòmiques que perceben l'Exèrcit, l'Església...

5.1- Prioritats en educació

Una població formada i preparada pot raonar i afrontar els reptes i les dificultats presents i futures amb més capacitat d'èxit. La despesa de les administracions en educació -en educació pública- és considerada per alguns com una despesa innecessària, un luxe, però no per a ICV que ho considerem una inversió necessària, un dret fonamental de les persones.

En general, a totes les assemblees compartim la mateixa visió de l'educació pública de qualitat i gratuïta i proposem el següent:

1. Recuperar el prestigi de l'escola pública i incrementar les inversions al nivell dels països europeus, així com eliminar les subvencions a l'escola privada. A l'assemblea del Baix Empordà es van concretar accions com la reducció d'alumnes per aula, la recuperació de temaris que afavoreixin el raonament, i garantir l'accés a tothom a l'educació i la formació fins a nivell universitari.
2. Impulsar l'educació en democràcia i el voluntariat. Fomentar la recerca universitària en I+D i ampliar-la a temes socials i ambientals.
3. Crear un nou model d'educació pública, alternatiu i innovador, elaborat amb el consens dels docents.
4. Refer la unitat per l'educació pública, apostant per l'escola de qualitat, integradora, que promogui models participatius (educació popular, comunitària) i contempli una renovació pedagògica i activitats formatives. El sistema educatiu ha d'oferir formació integral i continuada, i refer la unitat per la defensa de l'educació pública a través del Marc Unitari Comunitat Educativa i altres col·lectius.

5.2- Prioritats en polítiques socials

La defensa dels drets socials és bàsica per promoure una societat igualitària i per això, en totes les assemblees s'ha convingut que cal mantenir els nivells assolits de l'estat del benestar i potenciar-ne alguns dels seus aspectes més fràgils.

1. Lluita contra l'exclusió social que afavoreixi l'accés al treball i a un sou dignes.
2. Incrementar els recursos destinats a garantir els drets fonamentals (sanitat, educació, alimentació, habitatge, justícia...)
3. Establir una renda bàsica orientada als col·lectius més desfavorits i un suport clar a les polítiques de dependència. També implica fer un major seguiment de les prestacions socials i impulsar el treball en xarxa.
4. Canvi de concepció del model de polítiques socials perquè sigui un model d'ajuda i no de caritat, de recurs i no d'última instància. Un nou model d'estat del benestar transversal que se centri en la promoció de l'habitatge públic, en la formació i el cooperativisme.

5.3- Prioritats en energia

Mirem des de la perspectiva territorial que mirem, és fàcil veure que la gran majoria dels territoris que habitem són deficitaris energèticament. Avui dia, l'activitat humana, tant la productiva com la social, comporta una demanda energètica que no podem satisfer amb els recursos de què disposem o que som capaços de desenvolupar. S'ha qüestionat el model de desenvolupament actual, que ens condueix a parlar del *peak oil* i a un model de transició energètica, així com a visualitzar les energies renovables com a motor de desenvolupament econòmic, laboral i ambiental cap a la sostenibilitat. També és inevitable parlar d'invertir la tendència en el consum energètic i promoure un consum més sostenible via formació i sensibilització, així com la implantació d'ecotaxes a les energies no renovables. La qüestió energètica, dins d'ICV, contempla alternatives transversals per a canviar el model energètic i factors per modificar els hàbits i usos que se'n fa. Des de diverses perspectives, des de la més local a la més global, les propostes passen per:

1. Donar més rellevança a les inversions i accions locals que promoguin i incentivin l'ús de les energies renovables. Això comporta impulsar l'educació per reduir la demanda energètica i la formació per impulsar els sistemes de microgeneració.
2. Fer pedagogia sobre la fi del petroli i el fenomen del *peak-oil*
3. Aprofundir en el moviment de les "*transition towns*" i fer nostre aquest discurs
4. Insistir en la reducció del consum energètic, sobretot el provinent de fonts no renovables.
5. Suprimir la producció d'energia nuclear.
6. Fomentar les energies alternatives.
7. Establir un sistema d'autonomia i autosuficiència territorial.
8. Nacionalitzar les empreses generadores i distribuïdores d'energia.

5.4- Prioritats en medi ambient

La protecció del medi ambient és incompatible amb un model econòmic que encara considera els recursos naturals infinits, o que no es preocupa perquè creu que ja apareixerà una solució a tots els problemes que l'home genera. Aquest és un tema transversal que afecta tots els àmbits de la política i de l'activitat humana, i que va més enllà de la preservació del medi natural i dels recursos, doncs ja s'ha vist que el model productiu suposa una pressió directa en l'entorn. Així doncs, més enllà de les polítiques de protecció i conservació dels espais naturals i de les línies polítiques en aquest sentit, es proposen alternatives compatibles:

1. Reforçar l'economia local i de proximitat, treballant des d'una perspectiva econòmica de transició que permeti abordar el decreixement, la sostenibilitat i la recuperació i protecció dels espais naturals. Això implica reforçar el paper de l'administració com a garant de la sostenibilitat de les activitats productives i la defensa sense pal·liatius del medi ambient.

2. Mantenir la línia de protecció de l'entorn natural, potenciar les polítiques de sostenibilitat en matèria de reciclatge, recursos naturals i energia, així com frenar les activitats i actuacions que perjudiquen la seva preservació.
3. Canviar el model productiu i de consum, i fer-ho mitjançant l'educació i la formació ambiental.
4. Promoure la divulgació ambiental i els valors de la sostenibilitat (incloent estratègies de conscienciació i educació).
5. Recuperar la figura administrativa del Departament de Medi Ambient i potenciar les línies ambientals en la gestió de recursos hídrics, mobilitat, residus, canvi climàtic i medi natural.

5.5- Prioritats en mobilitat

La mobilitat és una capacitat humana i tecnològica que està arribant als seus límits, almenys a occident, en tant que els recursos que la determinen són finits. A més, aquest model de mobilitat implica grans partides pressupostàries a la vialització i a la construcció d'infraestructures per satisfer una mal gestionada demanda de transport privat. Els motors de combustió, basats en energies d'origen fòssil i que actualment permeten el gruix més important de moviment de persones, són ineficients i cada vegada seran menys assequibles en un context de crisi energètica. Si més no, de forma individual. Així mateix, aquest model de mobilitat privada facilita llargs desplaçaments per anar a treballar, anar de vacances o sortir el cap de setmana, el que redunda en una major ineficiència en molts d'altres aspectes, com la contribució que fa a la contaminació ambiental. Per a solucionar la problemàtica de la mobilitat es proposa:

1. Potenciar el transport col·lectiu i l'alta ocupació de vehicles, així com les infraestructures ferroviàries de rodalies, incrementant freqüències de pas així com recuperant projectes de proximitat. Afavorir el transport ferroviari de mercaderies.
2. En infraestructures viàries per al transport rodat hi ha opcions entre reduir cost dels peatges per a recorreguts freqüents i rescat de peatges.
3. Deixar de finançar el *low cost* aeri.
4. Regular el trànsit urbà, prioritzant les àrees de vianants i els carrils bici.

5.6- Prioritats en el fet nacional

El fet nacional necessita d'un intens debat per abordar-lo. A grans trets el resultat de les assemblees comarcals no el considera un tema prioritari sinó reactiu donat el context actual, i en el debat han sorgit a parts iguals totes les fórmules possibles des de l'independentisme a l'universalisme sense que cap d'elles hagi predominat sobre les altres. El punt de consens està en el respecte al dret a l'autodeterminació i la lliure associació. Aquestes són les diferents tendències sorgides en el procés de difícil síntesi:

1. El fet nacional no és prioritari. La importància d'haver nascut en un o altre lloc no pot generar situacions d'exclusió. La defensa del fet nacional és una qüestió cultural i ha de ser inclusiva.
2. Federalisme no és viable en el context actual però és un escenari encara desitjable.
3. Independència. Passa per assumir l'estat propi i la lliure associació.
4. Autodeterminació dels pobles i superació del fet nacional per mitjà de l'Europa de les regions.
5. Crear un front d'esquerreres per a les properes eleccions.